

udgangspunkt, at denne registrering i hvert fald på nuværende tidspunkt repræsenterer det bedst mulige.

AES har herefter konkluderet, at AES må indhente skadeoplysninger til brug for etableringen af en skadestatistik opdelt på arbejdsfunktioner i tæt samarbejde med Arbejdstilsynet og Arbejdsskadestyrelsen.

Det er en afgørende forudsætning, at beskæftigelsesstatistikken er parallel med skadestatistikken, dvs. vedrører de samme perioder og de samme arbejdsfunktioner som skadestatistikken.

AES har konstateret, at den mest omfattende systematiske indhentelse af denne type oplysninger foretages af Danmarks Statistik via arbejdsgivernes indberetning af lønrelaterede oplysninger til det såkaldte DISCO-system.

DISCO-oplysningerne i Danmarks Statistik indsamles og anvendes til statistiske formål, men dækker dog kun en forholdsvis begrænset del af arbejdsgiverkredsen, idet det på nuværende tidspunkt kun er private arbejdsgivere med 10 eller flere ansatte, der indberetter data. Det betyder bl.a., at hele eller store dele af sektorer ikke er repræsenteret i DISCO. DISCO-oplysningerne omfatter således kun ca. 12 pct. af arbejdsgiverne, men til gengæld ca. 86 pct. af de ansatte.

Danmarks Statistik har oplyst til AES, at man ikke har hjemmel til at videregive identificerbare oplysninger indhentet til statistikformål til anden side, hverken til private virksomheder eller til andre offentlige myndigheder, og at oplysninger indsamlet til statistikformål, ikke må anvendes til administrative formål. AES har derfor måttet konstatere, at det ikke fra eksisterende registre umiddelbart er muligt at indhente beskæftigelsesoplysninger opdelt på arbejdsfunktioner i det til formålet relevante omfang og med den nødvendige detaljeringsgrad.

AES har herefter konkluderet, at AES sandsynligvis selv må søge at etablere en beskæftigelsesstatistik fra grunden.

Jeg har bedt bestyrelsen for AES om løbende at blive orienteret om resultaterne af det videre arbejde omkring bidragsfastsættelsen.

Spm. nr. S 852

Til socialministeren (13/12 2000) af:

Eva Kjer Hansen (V):

»På hvilke områder inden for serviceloven er det i dag muligt at udbyde opgaver til private firmaer, og er der noget til hinder for at udvide muligheden for at sende opgaver i udbud til de øvrige områder af serviceloven?«

Svar (21/12 2000)

Socialministeren (Henrik Dam Kristensen):

Med de nye sociale love fra 1997 blev reglerne om, hvem der kan udføre sociale opgaver mere fleksible. Således er der på voksenområdet ikke længere bestemmelser om, at visse former for hjælp skal organiseres som selvejende institutioner, som kommunen eller amtskommunen indgår overenskomst med.

For dag- og døgntilbud til børn, jf. nedenfor, er der visse begrænsninger med hensyn til, hvem der kan udføre opgaverne. Dvs. at der er fastlagt bestemte former for, hvordan udførerfunktionerne skal organiseres, når opgaven ikke udføres af kommunen eller amtskommunen selv. Der er i øvrigt ikke begrænsninger i serviceloven.

Det er dog fortsat kommunen eller amtskommunen, der har ansvaret for opgaverne udførelse og fører tilsyn hermed, hvilket blev understreget i retssikkerhedslovens henholdsvis i §§ 15 og 16 og i §§ 38 og 39.

Det blev også i forbindelse med de nye love understreget, at når en kommune eller amtskommune overlader opgaver til private efter serviceloven, er det alene den faktiske udførelse af opgaverne, der kan overlades til private. Det er fx den praktiske hjælp, der gives i hjemmet eller botilbudet eller det pædagogiske arbejde, der udføres i dagtilbudet. Myndighedsudøvelsen i forbindelse med tilbudene, dvs. de afgørelser, der skal træffes, inden hjælpen kan udføres, kan kun træffes af myndigheden – kommunen eller amtskommunen.

De enkelte områder i serviceloven

Beskyttet beskæftigelse

Efter servicelovens § 87 stk. 1, skal amtskommunen sørge for tilbud om beskyttet beskæftigelse.

Efter § 87, stk. 4, kan kommunen træffe afgørelse om beskyttet beskæftigelse, når tilbudene